

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 10/2023
18.01.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. став 4. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Марије Радуловић Халас, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 2-КпоЗ бр.38/21 од 28.06.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1-ПоЗ бр.16/22 од 19.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 18. јануара 2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марије Радуловић Халас, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 2-КпоЗ бр.38/21 од 28.06.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1-ПоЗ бр.16/22 од 19.10.2022. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 2-КпоЗ бр.38/21 од 28.06.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. став 4. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 10 месеци, која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, с тим што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује у ..., улица ... број ..., осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. На основу члана 63. КЗ, окривљеном је у казну затвора урачунато време проведено у притвору од 21.06.2016. године до 19.07.2016. године, као и време проведено на извршењу мере забране напуштања стана која му се рачуна од 19.07.2016. до 09.02.2017. године.

Окривљеном је на основу члана 7. Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима наложено обавезно јављање надлежном органу полиције и Управи за извршење кривичних санкција, с тим што му је забрањено посећивање места на којима се окупљају малолетна лица (вртићи, школе и слично), уз обавезно посећивање професионалних саветовалишта и установа, те обавезно обавештавање о промени пребивалишта, боравишта или радног места, и обавезно обавештавање о путовању у иностранство. Истовремено је одређено да уколико окривљени не испуњава ову посебну меру, казниће се затвором од 30 до 60 дана, у смислу члана 16. став 1. тачка 2. Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима.

На основу члана 185. став 7. и члана 87. КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, и то 110 комада ДВД и 1 хард диск „Махтор“, са видео клиповима порнографске садржине настале искоришћавањем малолетних лица.

На основу члана 261. и 264. став 1. ЗКП, окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1-По3 бр.16/22 од 19.07.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и бранилаца окривљеног АА – адвоката Марије Халас Радуловић и адвоката Илије Радуловића, а пресуда Вишег суда у Београду 2-Кпо3 бр.38/21 од 28.06.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвоката Марија Радуловић Халас, због повреде закона, не наводећи о којој повреди се ради, с тим што из образложења произилази да указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на повреду одредаба члана 460. став 1. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан и преиначи другостепену пресуду, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, или да укине другостепену пресуду и предмет врати Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члана 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док је у осталом делу недозвољен.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да је нижестепеним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и с тим у вези истиче да је окривљени АА у полицији саслушан противно одредби члана 85. став 3. и став 5. ЗКП, те се на овом исказу окривљеног судска одлука не може заснивати.

Наиме, из списка предмета произилази да је окривљени АА саслушан у просторијама ПС Пећинци дана 21.06.2016. године, при чему је претходно пристао да да свој исказ у присуству браниоца по службеној дужности – адвоката Жељка Девчића, те да је пре давања исказа поучен о својим правима из члана 68. ЗКП, а којом приликом му је омогућен поверљив разговор са браниоцем, који је надзиран само гледањем, а не и слушањем, у трајању од десет минута. Приликом овог саслушања, окривљени је изјавио да ће се у односу на кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. став 4. КЗ, бранити ћутањем, након чега су и окривљени и његов бранилац по службеној дужности – адвокат Жељко Девчић, прочитали записник и изјавили да немају примедби.

Дакле, наведени записник, супротно наводима изложеним у захтеву, није сачињен уз повреду одредаба члана 85. став 3. и став 5. ЗКП.

Поред тога, овај записник није прочитан на главном претресу, већ је првостепени суд у доказном поступку, након саслушања окривљеног, извршио увид само у записник о саслушању окривљеног од 23.06.2016. године, дакле у записник који је сачињен пред Основним јавним тужиоцем у Руми дана 23.06.2016. године. Овом саслушању је такође присуствовао бранилац окривљеног по службеној дужности – адвокат Жељко Девчић, а пре саслушања окривљени је поучен и упозорен о својим правима из члана 68. став 1. ЗКП и из члана 69. став 1. ЗКП, уз упозорење из члана 85. став 3. ЗКП, након чега је изјавио да прихвата као свог браниоца адвоката Жељка Девчића, с тим што им је претходно омогућено обављање поверљивог разговора, али су окривљени и бранилац изјавили да се неће користити тим правом, те који записник су и окривљени и бранилац потписали без икаквих приговора.

Имајући у виду наведено, то је очигледно да правноснажна пресуда није заснована на незаконитом доказу, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву, те је захтев у делу у којем се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП одбијен као неоснован.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен, обзиром да се у осталом делу захтева указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање истицањем да „вештачење рачунара није обављено у погледу времена коришћења рачунара“, нити су узети отисци папиларних линија као ни узорци ДНК на пронађеним предметима, те на повреду члана 460. став 1. ЗКП, истицањем да у другостепеној пресуди нема детаљног образложења који су то жалбени наводи бранилаца окривљеног нетачни, контрадикторни и самим тим неосновани.

Како због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде одредаба члана 460. став 1. ЗКП није предвиђена могућност подношења овог ванредног

правног лека окривљенима преко браниоца, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За Председника већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић